

"Muaraza-i bilhuruf mümkün olmadı, muharebe-i bissüyufa mecbur oldular." Her kavga, her savaşın altında fikir olarak yenilenlerin; fikir olarak galip gelenlere kılıç kaldırması mı vardır? Ya da her tartışmanın kavgaya dönmesi de böyle midir?

Genellikle fikren yenik düşenler çareyi kaba kuvvete müracaat etmekte görürler. Bunun tarihte çok örnekleri var. Müşrikler, Peygamber Efendimize (asm) karşı söyleyeceği bir sözleri olmadığı için kaba kuvvete müracaat etmişlerdir.

Kur'an, açık bir dil ile ayetlerin bir benzerini getirmeleri durumunda davasından vazgeçeceğini şöyle ifade ediyor:

"Eğer kulumuza indirdiğimiz Kur'ân'ın Allah'ın sözü olduğu hakkında şüpheniz varsa, haydi onun sûrelerinden birine benzer bir sûre meydana getirin ve Allah'tan başka güvendiklerinizin hepsini çağırın, iddianızda tutarlı iseniz." (Bakara, 2/23)

Şayet o dönemin meşhur ve kabiliyetli Arap şairleri, Kur'an surelerinin bir benzerlerini yapmaları mümkün olmuş olsa idi, o yolla Kur'an'a meydan okur, kaba kuvvete müracaat etmek zorunda kalmazlardı. Çünkü kaba kuvvet çok zararlı ve riskli bir yoldur, nitekim zararlı da onlar çıktı.

Oysa surenin bir benzerini yapmak hem zararsız hem risksiz hem de onların iyi bildiği bir yoldu. Demek bu yolun mümkün olmadığını gördükleri için kaba kuvvete yöneldiler. Yani surelerin taklidi mümkün olmayan bir mucize olduğunu gördükleri için, daha uzun ve daha riskli olan **savaş yolunu** seçmişlerdir.

Pedagojik olarak da haklı adam, sakin sabırlı ve mülayim olurken, haksız adam asabi, gürültücü ve kavgacı olur. Haksız adam haklı adamı alt etmek için fikrini değil kaba kuvvetini ve cazgırlığını kullanmaya çalışır. Ekseriyetle bu böyledir...